

דבריו. ראה מה כתיב בתריה: "מִזָּה בִידֶךָ וַיֹּאמֶר מֹטָה", כלומר - מִזָּה שְׂבִידֶךָ אֵתָה עֵתִיד לִלְקוֹת, שאתה מוציא שם רע על בניי. בניי מאמינים הם, שנאמר: "וַיֹּאמֶן הָעָם" (שם ד, לא), בניי מאמינים הם, שנאמר: "וְהֵאמִין בָּהּ" (בראשית טו, ו). תפס מעשה הנחש שהוציא דיבה על בוראו, שנאמר: "כִּי יִדְוַע אֱלֹהִים כִּי בַיּוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּאֱלֹהִים" (בראשית ג, ה), כשם שלקה הנחש - כך זה עתיד ללקות. ראה מה כתיב: "וַיֹּאמֶר הַשְּׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנַחֲשׁ". לפי שעשה מעשה נחש לכך הראה לו אות נחש, כלומר: עשית מעשה של זה.

שמות פרק ז: (י) וַיֵּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל פְּרַעֲהוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' וַיִּשְׁלַח אֶהֱרֹן אֶת מִטְהוֹ לִפְנֵי פְרַעֲהוּ וּלְפָנָיו עֲבָדָיו וַיְהִי לְתַנְיִן:

שמות רבה כו, ג: "ומטה האלהים בידי", כשעשה בו אהרן נסים נקרא על שמו שנאמר מטה אהרן, ובזמן שעשיתי אני בו נסים נקרא על שמי, ובזמן שהקב"ה עושה נסים נקרא על שמו שנאמר ומטה האלהים.

שמות פרק יד: (טו) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מֶה תַּצַּעֲקַ אֵלַי דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ: (טז) וְאַתָּה הֲרָם אֶת מִטְהָ וְנָטָה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיִּבְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה: ... (כא) וַיִּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיּוֹלֶךְ ה' אֶת הַיָּם בְּרוּחַ קִדְדִים עֲזָה כָּל הַלַּיְלָה וַיִּשָּׁם אֶת הַיָּם לְחַרְבָּה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: ... (כו) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה נָטָה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל מִצְרַיִם עַל רֶכְבּוֹ וְעַל פָּרָשָׁיו: (כז) וַיִּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיִּשָּׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בַּקָּר לְאִיתָנוּ ...

פרקי דרבי אליעזר, פרק מב: אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִטְהָ, מִטְהָ נָטָה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וּבִקְעָהוּ. וְנָטָה מִטְהָ אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם, וְלֹא קִבַּל עָלָיו לְהַבְּקֵעַ. וְהִרְאָהוּ בְּרִית מִלָּה וְאָרוֹן יוֹסֵף וְהַמִּטְהָ שְׁחֻקוֹק עָלָיו שֵׁם הַמִּכְרָשׁ, וְלֹא קִבַּל. וְשָׁב מִטְהָ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר, רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, הַיָּם אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ לִי. מִיָּד נִגְלָה עָלָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוֹדוֹ עַל הַיָּם, וּבְרַח הַיָּם.

שמות פרק יז: (ח) וַיֵּבֵא עַמְלֵק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפְדִּים: (ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בְּחַר לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא הֲלָחֶם בְּעַמְלֵק מִחַר אֹנְכֵי נֹצֵב עַל רֹאשׁ הַגְּבָעָה וּמִטְהָ הָאֱלֹהִים בְּיָדֵי: (י) וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהֲלָחֶם בְּעַמְלֵק וּמֹשֶׁה אֶהְרֹן וְחֹזֵר עָלוּ רֹאשׁ הַגְּבָעָה: (יא) וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבַּר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יִנִּיחַ יָדוֹ וְגִבַּר עַמְלֵק: (יב) וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיִּשְׁמִימוּ תַחְתָּיו וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזָּה אֶחָד וּמִזָּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אָמוּנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ: (יג) וַיִּחַלֵּשׁ יְהוָה אֶת עַמְלֵק וְאֶת עַמּוֹ לִפְנֵי חֲרָב: פ (יד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זָכְרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוָה כִּי מָחָה אֶמְחֶה אֶת זְכַר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: (טו) וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ ה' נָסִי: (טז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּסֵּי יְהוָה מִלְחָמָה לְה' בְּעַמְלֵק מִדֶּר: ד:

שמות פרק ד: (א) וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ ה': (ב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו ה' מַזָּה מֵהַזֶּה בִּידְךָ וַיֹּאמֶר מֹטָה: (ג) וַיֹּאמֶר הַשְּׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלַכֵהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנַחֲשׁ וַיִּנָּס מִפְּנֵיו: (ד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאַחַז בְּזַנְבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּחַזְקוּ בּוֹ וַיְהִי לְמִטְהָ בְּכַפּוֹ: (ה) לְמַעַן יֵאֱמִינוּ כִּי נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ... (יג) וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח נָא בְיָדִי תִשְׁלַח: (יד) וַיַּחַר אַרְף ה' בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֹן אַחִיךָ הַלּוֹי יִדְעָתִי כִּי דַבֵּר יִדְבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֵצֵא לְקִרְאָתְךָ וְרָאָךְ וְשָׁמַח בְּלָבוֹ: (טו) וּדְבַרְתָּ אֵלָיו וְשָׁמַתְּ אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֹנְכֵי אֶהְיֶה עִם פִּידוֹ וְעַם פִּיהוֹ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: (טז) וּדְבַר הוּא לָךְ אֶל הָעָם וְהָיָה הוּא יְהִי לָךְ לִפְהָ וְאַתָּה תִּהְיֶה לוֹ לְאֱלֹהִים: (יז) וְאֶת הַמִּטְהָ הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאֹתוֹת: ... (כ) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת בְּנָיו וַיִּרְכָּבֵם עַל הַחֲמֹר וַיִּשָּׁב אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מִטְהָ הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ:

שמות רבה ג, יב: "ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקוליי". באותה שעה דבר משה שלא כהוגן. הקדוש ברוך הוא אמר לו: "ושמעו לקולך" (שם ג, יח), והוא אמר: "והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקוליי". מיד השיבו הקדוש ברוך הוא בשיטתו ונתן לו אותות לפי

שמות פרק יז: (ג) וַיִּצְמַח שֵׁם הַעַם לַמַּיִם וַיִּלְךְ הָעָם עַל מִשֶׁה וַיֹּאמֶר לְמַה זֶה הַעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרָיִם לְהַמִּית אֹתִי וְאֵת בְּנֵי וְאֵת מִקְוֵי בְּצַמָּא: (ד) וַיִּצְעַק מִשֶׁה אֶל ה' לֵאמֹר מַה אֲעֲשֶׂה לָּעָם הַזֶּה עוֹד מֵעַתָּה וְסִקְלֵנִי: (ה) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מִשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְקַח אֶתְךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטֶּבֶד אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת הַיָּאֵר קַח בַּיָּדְךָ וְהִלַּכְתָּ: (ו) הֲנִי עֹמֵד לִפְנֵיךָ שָׁם עַל הַצּוּר בְּחֶרֶב וְהִכִּיתִי בַצּוּר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וְשָׁתָה הָעָם וַיַּעַשׂ כֵּן מִשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

במדבר פרק כ: (ז) וַיִּדְבֹר ה' אֶל מִשֶׁה לֵאמֹר: (ח) קַח אֶת הַמַּטֵּה וְהִקְהֵל אֶת הָעֵדָה אֹתָהּ וְאֶהְרֹן אַחִיד וְדַבַּרְתֶּם אֶל הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִמֵּי הַסֵּלַע לָהֶם מַיִם מִן הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת הָעֵדָה וְאֵת בְּעֵרָם: (ט) וַיִּקַּח מִשֶׁה אֶת הַמַּטֵּה מִלִּפְנֵי ה' כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: (י) וַיִּקְהֵלוּ מִשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶת הַקְּהָל אֶל פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעוּ נָא הַמַּרְרִים הַמֵּן הַסֵּלַע הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מַיִם: (יא) וַיִּרְם מִשֶׁה אֶת יָדוֹ וַיַּךְ אֶת הַסֵּלַע בְּמַטְהוֹ פַּעַמַּיִם וַיִּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתִּשְׁתֶּה הָעֵדָה וּבְעֵרָם: ס (יב) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מִשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹן יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת הַקְּהָל הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם:

משנה אבות ה, ו: עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות ואלו הן פי הארץ ופי הבאר ופי האתון והקשת והמן והמטה והשמיר והכתב והמכתב והלוחות ויש אומרים אף המזיקין וקבורתו של משה ואילו של אברהם אבינו ויש אומרים אף צבת בצבת עשויה:

פרקי דרבי אליעזר, פרק מ: רבי לוי אומר המטה שנוברא בין השמשות, נמסר לאדם הראשון בגן עדן, ואדם מסרו לחנוך, וחנוך מסרו לנח, ונח מסרו לשם, ושם מסרו לאברהם, ואברהם מסרו ליצחק, ויצחק מסרו ליעקב, ויעקב הורידו למצרים ומסרו ליוסף בנו. וכשמת יוסף נשלל כל ביתו ונתן בפלטרון של פרעה. והיה יתרו אחד מחרטמי מצרים, וראה את המטה ואת האותות אשר עליו, וחסד אותם בלב, ולקחו והביאו ונטעו בתוך גן ביתו של יתרו. וראה את המטה, ולא היה אדם יכול לקרב אליו עוד. וכשבא משה לביתו נכנס לגן ביתו של יתרו, וראה את המטה וקרא את האותות אשר עליו, ושלח ידו ולקחו. וראה יתרו את משה ואמר זה עתיד לגאל את ישראל ממצרים, לפיכך נתן לו את צפורה בתו לאשה.

ילקוט שמעוני תורה פרשת שמות רמז קסח: וירד האיש אל גנת רעואל אשר אחרי הבית, ויתפלל אל אלהיו אשר עשה אתו נפלאות רבות ויהי בהתפללו ויבט בצדו והנה מטה ספיר מוצב ארצה והוא נטוע בתוך הגנה ויקרב אל המטה והנה חקוק בו שם ה' אלהים צבאות כתוב ומפורש על המטה ויקרא בו ויתלשהו כהתלש עץ יער מסבכו ויהי

למטה בכפו, הוא המטה הנברא בתכל מפעלות אלהים אחרי בוראו שמים וארץ וכל צבאם ימים ונהרות וכל דגתם, ויהי בהיגרש אדם מגן עדן ויקח את המטה בידו ויצא ויעבוד את האדמה אשר לוקח משם ויגיע המטה עד נח ויותר אל שם ואל תולדותיו עד הגעתו אל ידי אברהם העברי ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק גם את מטה האותיות ירוש ירש, ויהי כברוח יעקב פדנה ארם ויקחהו בידו ובבואו אל יצחק אביו בארה שבע נטוש לא נטשו וברדתו מצרימה לקחו בידו ויתנהו אל יוסף שכם אחד על אחיו כי באמצו לקחו יעקב מיד עשו אבי אדום, ויהי אחרי מות יוסף וישבו שרי מצרים בית יוסף ויגיע המטה אל יד רעואל המדיני ובעת צאתו ממצרים לקחו בידו ויטעהו בתוך גינתו, ויבחנו כל גבורי קיני לתלשו בבקשם לקחת צפורה בתו ולא יכלו וישאר בתוך הגן עד בא אשר לו המשפט ויקחהו, ויהי כראות רעואל את המטה בידו ויתמה על ככה ויתן רעואל צפורה בתו למשה.

תהלים פרק קי: (א) לְדָוִד מִזְמוֹר נְאֻם ה' לֵאדֹנָי שָׁב לִימִינֵי עַד אֲשִׁית אֲיִבֶיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ: (ב) מִטָּה עָזָךְ יִשְׁלַח ה' מִצִּיּוֹן רֹדֵה בְּקֶרֶב אֲיִבֶיךָ:

ישעיהו פרק ט: (א) הָעָם הַהֲלֹכִים בְּחֹשֶׁךְ רְאוּ אֹרֶךְ גְּדוֹל יִשְׁבִי בְּאָרֶץ צְלֻמֹת אֹרֶךְ נִגְהַ עֲלֶיךָ: (ב) הַרְבִּיבֵת הַגּוֹי לֹא לֹו הַגְּדֻלָּתַי הַשְּׂמֻחָה שְׂמַחוּ לִפְנֵיךָ כְּשִׂמְחַת בְּקָצִיר כְּאֲשֶׁר יִגְדִלוּ בְּחֻלְקֵם שְׁלָל: (ג) כִּי אֶת עַל סָבְלוֹ וְאֶת מִטָּה שְׂכָמוֹ שִׁבְטֵי הַנֶּגֶשׁ בּוֹ הַחֲתִינֵת כִּיּוֹם מִדִּין:

ישעיהו פרק יד: (ד) וְנִשְׂאֵת הַמַּשָּׁל הַזֶּה עַל מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶמְרָתָי אִידֵךְ שֶׁבֶת נִגְשׁ שֶׁבֶתָה מִדְּהָבָה: (ה) שִׁבְרֵי הַיָּם מִטָּה רְשָׁעִים שִׁבְטֵי מַשְׁלִיִּם:

מדרש תנחומא (בובר) לך לך, ח: דכתיב "וינגע ה' את פרעה נגעים גדולים ואת ביתו על דבר שרי" (בראשית יב יז). באותה שעה ירד מלאך מן השמים ושרביט בידו, בא פרעה לשלוח מנעלה היה מכהו בידו, בא ליגע בבגדיה היה מכה אותו, והיה המלאך נמלך בשרה על כל מכה ומכה, אם אמרה שילקה היה לוקה, שהיתה אומרת המתן לו עד ישוב נפשו, היה המלאך ממתין לו, שנאמר "על דבר שרי", מהו על דבר שרי, שלא נאמר על עסק, ולא על אודות, ולא בעבור, ולא בגלל, אלא על דבר שרי, שאם אמרה שילקה הוא לוקה, ואם לאו לא היה לוקה.

במדבר פרק ל: (ב) וַיִּדְבֹר מִשֶׁה אֶל רְאִשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה':

משנה סנהדרין ב, ה: [מלך] אין רוכבין על סוסו ואין יושבין על כסאו ואין משתמשיין בשרביטו ואין רואין אותו כשהוא מסתפר ולא כשהוא ערום ולא בבית המרחץ.

אסתר פרק ה: (ב) וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה עֹמֶדֶת בְּחֹצֵר נְשָׂאָה חֹן בְּעֵינֶיהָ וַיִּזְשָׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת שַׂרְבִּיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׂרְבִּיט: ט

תלמוד בבלי מגילה טו ע"ב: אמר רבי יוחנן: שלשה מלאכי השרת נזדמנו לה באותה שעה: אחד שהגביה את צוארה, ואחד שמשך חוט של חסד עליה, ואחד שמתח את השרביט. וכמה? - אמר רבי ירמיה: שתי אמות היה והעמידו על שתים עשרה, ואמרי לה: על שש עשרה, ואמרי לה: על עשרים וארבע. במתניתא תנא: על ששים.

מדרש תהילים כב, יז: אמר ר' תחליפא מצינו שהאריך השרביט שתים ושלשים אמה ... כל שעה שהיתה נכנסת, היה השרביט קופץ. אמר ר' יצחק ומה אם שרביטו של בשר ודם הביא חיים לאומה שלימה, שבטו של הקדוש ברוך הוא דכתיב "רעה עמך בשבטך" (מיכה ז, יד) - על אחת כמה וכמה.

שמות רבה ח, א: מלך בשר ודם אין יושבין על כסאו, והקב"ה הושיב לשלמה על כסאו שנאמר (דברי הימים-א כט, כג) "וישב שלמה על כסא ה' למלך" ... מלך ב"ו אין משתמשין בשרביטו והקב"ה מסר שרביטו למשה שנאמר "ויקח משה את מטה האלהים בידו", מלך ב"ו אין לובשין עטרה שלו והקב"ה עתיד להלביש עטרה שלו למלך המשיח ... מלך ב"ו אין לובשין לבושו וישראל לובשין לבושו של הקדוש ברוך הוא, ומהו לבושו של הקדוש ברוך הוא עוז, שנאמר (תהלים צג, א) "לבש ה' עוז התאזר", ונתנו לישראל שנאמר (תהלים כט, יא) "ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום".

ויקרא פרק כו: (כה) וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב וְלָקַמְתָּ נָקָם בְּרִית וְנִאֶסְפַּתֶּם אֶל עַרְיֹכֶם וְשַׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתְּתֶם בְּיַד אוֹיֵב: (כו) בְּשִׁבְרֵי לְכֶם מִטָּה לָחֶם וְאָבוּ עֶשֶׂר נָשִׁים לְחֻמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהָשִׁיבוּ לְחֻמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וְאֶכְלֶתֶם וְלֹא תִשְׂבְּעוּ:

מי אנחנו? בית אבי חי מזמין אתכם לחוויה של תרבות יהודית-ישראלית מקורית.

אנו מקיימים מדי חודש עשרות אירועים אשר מזמינים את המשתתפים בהם ליהנות משפע של יצירה אמנות ומהזדמנויות להרחבת אופקים בתחומים שונים ומגוונים. בימים אלו, הבית עצמו הנמצא במרכז ירושלים, סגור, אך אתם מוזמנים לקחת חלק במגוון האירועים הרבים שאנחנו מקיימים באופן שוטף בבלטפורמות הדיגיטליות השונות.